

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.7.13.
COM(2010) 380 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

**a tagállamokra a géntechnológiával módosított növények termesztése terén
raruházott döntésszabadságról**

{COM(2010) 375 végleges}

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a tagállamokra a géntechnológiával módosított növények termesztése terén ráruházott döntésszabadságról

1. BEVEZETÉS

Az Európai Unió (EU) átfogó jogi keretet fogadott el a géntechnológiával módosított szervezeteket (GMO-kat) tartalmazó vagy azokból származó termékek engedélyezésére. Az engedélyezési eljárás kiterjed a GMO-k és az azokból származó termékek élelmiszer- és takarmánycélú, valamint az ipari feldolgozásban és a növénytermesztésben való hasznosítására.

Az uniós engedélyezési rendszer célja, hogy szavatolja az engedélyezett GMO-k biztonságosságát, és megteremtse ezeknek a termékeknek a belső piacát. A GMO-k forgalomba hozatalát megelőző engedélyezésről két jogszabály, a GMO-k környezetbe történő kibocsátásáról szóló 2001/18/EK irányelv¹ és a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló 1829/2003/EK rendelet² rendelkezik. Mindkét jogszabály tudományosan megalapozott követelményeket fogalmaz meg az emberi és állati egészségre, valamint a környezetre jelentett kockázatok értékelésével kapcsolatban. Emellett az 1830/2003/EK rendelet³ a géntechnológiával módosított szervezetek nyomkövethetőségét és címkézését, továbbá a GMO-kból előállított élelmiszerek és takarmányok nyomkövethetőségét szabályozza.

A tudományos értékelést az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (EFSA) és a tagállamok tudományos testületeinek kell elvégezniük. A tagállamok különösen fontos szerepet játszanak a termesztésre szánt GMO-k engedélyezésében, hiszen ők végzik el a kezdeti környezeti kockázatértékelést.

A jogi keret hat évvel ezelőtti elfogadása óta hét tagállam tiltotta be vagy korlátozta területén a GMO-k termesztését bizonyos engedélyezett GMO-kra vonatkozó védintézkedések bevezetése⁴ vagy a géntechnológiával módosított vetőmagok általános betiltása⁵ révén. Négy másik esetben⁶ a Tanács minősített többséggel

---

¹ HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

² HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

³ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

⁴ A MON 810 kukoricát Ausztria, Magyarország és Luxemburg a 2001/18/EK irányelv 23. cikke alapján, Görögország a 2001/18/EK irányelv 23. cikke és a 2002/53/EK irányelv 18. cikke alapján, Franciaország és Németország pedig a 2001/18/EK irányelv 23. cikke és az 1829/2003/EK rendelet 34. cikke alapján tiltotta be. A T 25 kukoricát Ausztria a 2001/18/EK irányelv 23. cikke alapján tiltotta be. Az Amflora burgonyát Ausztria, Magyarország és Luxemburg a 2001/18/EK irányelv 23. cikke alapján tiltotta be.

⁵ Lengyelország szintén fogadott el olyan törvényt, amely a géntechnológiával módosított vetőmagok forgalmazását általános jelleggel tiltja, ez azonban nem az uniós jogszabályok által meghatározott védzáradékokon alapult. 2009. július 16-i ítéletében az Európai Bíróság ezt a törvényt az európai uniós

elutasította a Bizottság összes arra irányuló javaslatát, hogy a GMO-k termesztésére vonatkozó nemzeti védintézkedéseket hatályon kívül helyezték, annak ellenére hogy az EU tudományos értékelései minden egyes esetben arra a következtetésre jutottak, az intézkedések alapját nem képezték olyan tudományos adatok, amelyek az engedélyek kiadásakor figyelembe vett adatokhoz képest új vagy kiegészítő információt hordoztak volna, ezért ezek az intézkedések jogi szempontból nem indokoltak.

2008 decemberi következtetéseiben a Tanács átfogónak ítélte meg a GMO-kra vonatkozó jogi keretet, és a hatályos rendelkezések jobb, főként a növénytermesztés területén történő végrehajtásának szükségességét hangsúlyozta; ugyanakkor rámutatott arra, hogy a kérelmeket továbbra is indokolatlan késedelem nélkül kell feldolgozni. A Tanács következtetéseiben meghatározta azokat a speciális területeket, amelyeken a GMO-kra vonatkozó jogszabályok jobb végrehajtására van szükség; a Bizottság és az EFSA a tagállamokkal együttműködésben jelenleg ennek előmozdításán dolgozik.

A Bizottság és az EFSA a tagállamokkal együtt a GMO-kra vonatkozó jogszabályok jobb végrehajtásán dolgozik a Környezetvédelmi Tanács 2008-as következtetéseiben meghatározott speciális területeken. Jelenleg még folyik az EFSA környezeti kockázatértékelésre vonatkozó iránymutatásainak átdolgozása a Tanács által kiemelt területeken. Az EFSA várhatóan 2010 utolsó negyedében fejezi be az iránymutatások kidolgozását. Ezt követően a Bizottság a tagállamokkal megvitatta az átdolgozott iránymutatásokat annak érdekében, hogy a tagállamok jóváhagyása nyomán normatív jelleggel ruházhassa fel azokat.

Ezenkívül a Bizottság azt vizsgálja, hogy a jelenlegi jogszabályokkal és a Környezetvédelmi Tanács 2008-as következtetéseivel összhangban hogyan erősítheti meg a GMO-növények forgalomba hozatalát követő nyomonkövetési eljárást.

2008 decemberében a Tanács a Bizottságot arra is felszólította, hogy készítse jelentést a GMO-k társadalmi-gazdasági hatásairól. A jelentésnek a tagállamok által rendelkezésre bocsátott adatokon kell alapulnia. A tagállamok nagy erőfeszítést tettek a GMO-k és főként termesztésük társadalmi-gazdasági hatásaira vonatkozó adatok összegyűjtésében. A Bizottság legkésőbb 2010 végén készíti el jelentését, és ezt követően megfontolás és további megvitatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az uniós jogszabályok rendszeres széles körű felülvizsgálatának részeként a Bizottság két értékelés készítését irányozta elő a GMO-kra vonatkozó uniós jogi keret felmérése céljából: az egyik a géntechnológiával módosított élelmiszerekkel és takarmányokkal, a másik a GMO-k termesztésével foglalkozik. Az értékeléseket, amelyek a jogi keret fő szempontjaival foglalkoznak, 2010 utolsó negyedében véglegesítik. Ezt követően, 2012 közepéig, a lehetséges szakpolitikai változásokról készül elemzés.

---

joggal ellentétesnek minősítette, és úgy ítélte, hogy Lengyelország nem teljesítette kötelezettségeit (C-165/08. sz. ügy).

⁶ 2005 júniusában, 2006 decemberében, 2007 februárjában és 2009 márciusában.

2008-as következtetéseiben a Tanács bizonyos mértékben kitért a GMO-k termesztésének regionális vonatkozásaira is, mind a tudományos kockázatértékelést, mind az egyedi társadalmi-gazdasági hatásokat illetően. Azóta néhány tagállam olyan javaslatok kidolgozására szólította fel a Bizottságot, amelyek lehetőséget biztosítanak a tagállamoknak arra, hogy szabadon dönthessenek a GMO-k termesztéséről.

Mindezt figyelembe véve Barroso elnök az új Bizottságnak szánt 2009. szeptemberi politikai iránymutatásaiban – amelyet a Bizottság 2010 márciusában jóváhagyott – rámutatott arra, hogy a tudományos ismereteken alapuló uniós engedélyezési rendszert összeegyeztethetővé kell tenni a tagállamok azon szabadságával, hogy eldönthessék: kívánják-e géntechnológiával módosított növényeket termesztetni területükön.

E közlemény azt a megközelítést kívánja ismertetni, amelynek révén garantálható a tagállamok döntésszabadsága. Az új megközelítés – a tagállamok nagyobb mozgásterét iránti igényére tekintettel – az együtt-termesztésre vonatkozó jelenleg érvényben lévő ajánlás átdolgozását, valamint a hatályos jogi keret módosítását foglalja magában.

2. RUGALMASABB MEGKÖZELÍTÉS A HATÁLYOS JOGSZABÁLYOK ALAPJÁN

2.1. Jövőbeli lépések: a tagállamok mozgásterének növelése a GMO-k termesztése terén

A 2001/18/EK irányelv 26a. cikke szerint a tagállamok megfelelő intézkedéseket tehetnek, hogy elkerüljék a GMO-k nem szándékos előfordulását az egyéb termékekben. Tekintve a gazdák nemzeti, regionális és helyi szinten Európa-szerte eltérő munkakörülményeit, a Bizottság mindig azt a nézetet vallotta, hogy a tagállamoknak kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk a GMO-k hagyományos vagy biogazdálkodással termesztett növények közötti nem szándékos előfordulásának elkerülését célzó intézkedéseket.

Annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat a GMO-k előfordulását megakadályozó nemzeti intézkedések kidolgozásában, a Bizottság 2003-ban közreadta a géntechnológiával módosított növények és a hagyományos és biogazdálkodás együttes jelenlétének biztosítására szolgáló nemzeti stratégiák és legjobb gyakorlatok kidolgozására vonatkozó iránymutatásokról szóló 2003/556/EK ajánlását⁷. A nemzeti intézkedések célja, hogy megakadályozzák a géntechnológiával módosított és a géntechnológiával nem módosított (hagyományos vagy biogazdálkodással termesztett) növények keveredésének lehetséges gazdasági következményeit.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a 2003/556/EK ajánlás alapján alkalmazott megközelítés nem meríti ki a 2001/18/EK irányelv 26a. cikkének rendelkezései által biztosított mozgásteret, különös tekintettel a tagállamok azon jogára, hogy intézkedéseket tegyenek a GMO-k egyéb termékekben való nem szándékos előfordulásának elkerülésére. Ezt a tagállamokban a GMO-termesztés terén tapasztalt fejlemények is alátámasztják. Egyes tagállamok nemzeti együtt-

---

⁷ HL L 189., 2003.7.29., 36. o.

termesztési intézkedéseket fogadtak el, amelyek 0,9 % alá kívánják leszorítani a GMO-k más növények közötti előfordulását. Más tagállamok különböző, a biogazdálkodásban alkalmazandó izolációs követelményeket dolgoztak ki. A gyakorlatban azonban a 2003-as ajánlás végrehajtásának tapasztalatai azt mutatták, hogy a biogazdálkodással és (egyes esetekben) hagyományosan termesztett növények termesztőit nem csak a 0,9 %-os küszöbérték meghaladásakor fenyegeti bevételekiesés.

Mivel a mezőgazdaság bizonyos formái – mint például a biogazdálkodás⁸ – gyakran nagyobb költségekkel járnak, a gazdálkodás ezen területein jelentős gazdasági következményeket vonhat maga után, ha a GMO-k nem szándékos előfordulása miatt elvész a biotermékekhez kapcsolódó ártöbblet. Ez a gazdálkodási forma ezért szigorúbb elkülönítési erőfeszítéseket tehet szükségessé. Emellett a helyi kötöttségek és adottságok miatt egyes régiókban különösen nehéz és költséges válhat az elkülönítési intézkedések hatékony végrehajtása.

Bizonyos esetekben – a piaci kereslettől és a nemzeti jogszabályok idevonatkozó rendelkezéseitől függően (egyes tagállamok például nemzeti előírásokat dolgoztak ki a „GMO-mentes” termékek különféle címkézésére) – a GMO-k bizonyos élelmiszerekben nyomokban (akár a 0,9 %-ot megközelítő mértékben) való előfordulása gazdasági kárt okozhat azoknak a piaci szereplőknek, akik GMO-mentes termékként szeretnék forgalomba hozni azokat.

A fentiek fényében helyénvalónak tűnik felülvizsgálni az együtt-termesztésről szóló 2003-as ajánlást, és egy olyan új, nagyobb mozgásteret biztosító ajánlást fogadni el helyette, amely figyelembe veszi a GMO-termesztésre vonatkozó nemzeti intézkedések terén szerzett eddigi tapasztalatokat is.

Az új ajánlás emellett lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy a GMO-k termesztését területük nagyobb övezeteiben korlátozzák, hogy elkerülhető legyen a GMO-k hagyományos vagy biogazdálkodással termesztett növények közötti nem szándékos előfordulása („GMO-mentes területek”). Ez a lehetőség viszont csak akkor állhatna fenn, ha a tagállamok igazolják, hogy ezekben az övezetekben más intézkedésekkel nem akadályozható meg a GMO-k hagyományos vagy biogazdálkodással termesztett növények közötti nem szándékos előfordulása. Emellett a korlátozó intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a kitűzött céllal (azaz a hagyományos vagy biogazdálkodás egyedi szükségleteinek figyelembevételével).

E célból az együtt-termesztést szabályozó nemzeti intézkedések kidolgozásának iránymutatásairól szóló új ajánlás (lásd a mellékletet) a GMO-kkal való keveredés elkerülését szolgáló intézkedések kidolgozásának főbb általános alapelveire szorítkozik, elismerve, hogy a tagállamoknak megfelelő mozgástérre van szükségük ahhoz, hogy figyelembe vehessék regionális és nemzeti adottságaikat, valamint a hagyományos, biogazdálkodással termesztett, illetve egyéb növények iránti keresletet az egyes régiókban. Ezt az ajánlást a Bizottság e közleménnyel együtt fogadja el. A Bizottság a tagállamok közreműködésével folytatja az együtt-termesztést érintő

---

⁸ Az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló 834/2007/EK rendelet értelmében a GMO-k nem használhatók ökológiai termelésben, vetőmagként, élelmiszerként vagy takarmányként sem (9. cikk (1) bekezdés). A cél az, hogy az ökológiai termékekben a lehető legalacsonyabb legyen a GMO-k előfordulása (lásd a (10) preambulumbekendést).

gyakorlati megoldások kidolgozását (e feladatot a Bizottságon belül az Európai Együtt-termesztési Iroda (European Co-existence Bureau) végzi).

2.2. A GMO-k engedélyezésére vonatkozó uniós jogi keret további szempontjai

Meg kell jegyezni továbbá, hogy a GMO-kra vonatkozó hatályos jogi keretet egy Unió-szerte érvényes, tudományos kockázatértékelésen alapuló, átlátható engedélyezési rendszer alkotja. A tudományos érvek alapján a kockázatértékelés elviekben különbséget tud tenni az egyes régiók között⁹. Amennyiben a kockázatértékelés azt jelzi, hogy egy GMO termesztése konkrét regionális aggályokat vet fel, az uniós engedélyezési rendszernek egyedi feltételek biztosításával vagy kockázatkezelési intézkedésekkel kell válaszolnia ezekre az aggályokra – például korlátozó vagy tiltó intézkedésekkel, ha ezt a tudományos érvek alátámasztják.

Az 1829/2003/EK rendelet lehetőséget biztosít a Bizottságnak arra, hogy a GMO-k engedélyezési eljárása során a tudományos szempontokon kívül más indokolt tényezőket is figyelembe vegyen a GMO-k forgalomba hozatalának korlátozásához vagy megtiltásához. Ezeket a korlátozásokat azonban minden GMO esetében külön-külön meg kell indokolni, és ezek az indoklások csakis az adott GMO engedélyezését jóváhagyó határozat elfogadásakor vehetők figyelembe. A 2001/18/EK irányelv nem tartalmazza ezt a lehetőséget, amely így nem állhatna fenn az irányelv alapján engedélyezett GMO-k esetében.

Mindez arra enged következtetni, hogy a hatályos jogi keret, amelyben a GMO-k termesztése tudományos érvek vagy más indokolt szempontok alapján korlátozható vagy tiltható meg, nem ad megfelelő szabadságot a tagállamoknak arra, hogy sajátos körülményeik fényében dönthessék el: kívánnak-e géntechnológiával módosított növényeket termesztetni területükön.

3. JOGSZABÁLYI MÓDOSÍTÁS: EGY KÍVÜLMARADÁSI ZÁRADÉK BEVEZETÉSE

Számos tagállam szeretné, ha nem lenne köteles részt venni a GMO-k termesztésében. Közülük többen is – a 2001/18/EK irányelv 23. cikkében foglalt védzáradék, illetve az 1829/2003/EK rendelet 34. cikkében említett sürgősségi intézkedések alapján – betiltották a GMO-k termesztését. Mivel a fent említett rendelkezések kizárólag az engedélyezést követően felmerülő új kockázatok kezelésére irányulnak, az EFSA nem tekintette tudományos szempontból indokoltnak ezeket az intézkedéseket. Hasonló módon számos régió „GMO-mentes területté” nyilvánította magát.

Ha egy ország betiltja a GMO-k termesztését, vagy ha egy régiót GMO-mentessé nyilvánítanak, annak különböző okai lehetnek, amelyek az együtt-termesztési nehézségekkel összefüggő agronómiai okoktól egészen a politikai vagy gazdasági okokig terjedhetnek, mint például a GMO-mentes piacok iránti igény teljesítése. Más esetekben a tagállamok a biológiai sokféleségre vonatkozó nemzeti intézkedésekkel

---

⁹ A 2001/18/EK irányelv 19. cikke (3) bekezdésének c) pontja és II. melléklete, valamint a 1829/2003/EK rendelet 6. és 18. cikke szerint.

vagy más széleskörű természetvédelmi célkitűzésekkel összhangban kívánnak bizonyos területeket megkímélni a GMO-któl.

A Mezőgazdasági és Környezetvédelmi Tanács 2009. március 23-i ülésén Hollandia nyilatkozatot¹⁰ terjesztett elő, amelyben arra szólítja fel a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megoldást a termesztés szabályozására, amely figyelembe veszi a GMO-termesztés társadalmi-gazdasági hatásait, és nem érinti a géntechnológiával módosított élelmiszerek és takarmányok belső piacát. Tizenkét tagállam¹¹ támogatásával Ausztria a Környezetvédelmi Tanács 2009. június 25-i ülésén feljegyzést¹² terjesztett elő, amelyben a termesztés kapcsán felmerülő szubszidiaritási problémára hívta fel a figyelmet, és a jogi szabályozásnak egy olyan záradékkal való kiegészítését javasolta, amely lehetőséget ad a termesztésen való kívülmaradásra.

Ebben az összefüggésben az uniós jogi szabályozás módosítása helyénvalónak tűnik, mivel a GMO-kra vonatkozó uniós jogi keret így egyértelmű jogi alapot biztosíthat a tagállamoknak ahhoz, hogy egyedi körülményeiket figyelembe véve egész területükön vagy egyes övezeteikben korlátozzák vagy megtiltsák az engedélyezett GMO-k összességének vagy bizonyos fajtáinak termesztését. E módosítás értelmében a 2001/18/EK irányelv egy új cikkel (a 26b. cikkel) egészülne ki. Ez a cikk minden olyan GMO-ra érvényes lenne, amelynek az EU területén történő termesztését a 2001/18/EK irányelv, illetve az 1829/2003/EK rendelet engedélyezi.

A GMO-k engedélyezésére vonatkozó uniós jogi keret értelmében egy tagállam sem módosíthatja azt a szintet, amelyet az emberi és állati egészség, valamint a környezet védelmére megállapított az Európai Unió, és ezen nem is szabad változtatni. Az új jogalap hatálybalépésével a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy egész területükön vagy egyes övezeteikben korlátozzák, illetve megtiltsák az összes GMO vagy bizonyos GMO-k termesztését olyan indokok alapján, amelyekre a termesztésre szánt GMO-k egészségre és környezetre jelentett potenciális veszélyeinek figyelembe vételét már előíró, harmonizált uniós jogszabályok nem terjednek ki.

Ezeknek a nemzeti intézkedéseknek összhangban kell állniuk a szerződésekkel, különösen a nemzeti és más tagállamból származó termékek közötti megkülönböztetés tilalmának elvével, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek az áruk szabad mozgásáról szóló 34. és 36. cikkével. Az intézkedések kizárólag a GMO-k termesztésére vonatkozhatnak, és nem terjedhetnek ki a géntechnológiával módosított vetőmagok, növényi szaporítóanyagok és az ezek betakarításából származó termékek szabad forgalomba bocsátására és importjára. Az intézkedéseknek összhangban kell lenniük továbbá az EU nemzetközi kötelezettségeivel, mindenekelőtt a Kereskedelmi Világszervezeten belül vállalt kötelezettségeivel. Az átláthatóság biztosítására azon tagállamoknak, amelyek intézkedések elfogadására készülnek egy hónappal az intézkedések elfogadása előtt el kell juttatniuk azokat és azok indoklását a Bizottságnak és a többi tagállamnak.

A tagállamok – az általuk megfelelőnek ítélt módon – szabadon módosíthatják ezeket az intézkedéseket az érintett GMO-k (újra)engedélyezésének bármely szakaszában.

---

¹⁰ Az Európai Unió Tanácsának 7581/09 hivatkozási számú feljegyzése.

¹¹ BG, IE, EL, CY, LV, LT, HU, LU, MT, NL, PL és SI.

¹² Az Európai Unió Tanácsának 11226/2/09 REV 2 hivatkozási számú feljegyzése.

Összefoglalva: az új jogi keret nem módosítaná a GMO-kra vonatkozó uniós engedélyezési eljárás rendszerét, viszont lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy a hatályos jogszabályok alapján engedélyezett GMO-kra vonatkozóan saját intézkedéseket hozzanak. Így a tagállamoknak lehetőségük nyílik arra, hogy azon intézkedések mellett, amelyeket a 2001/18/EK irányelv 26a. cikke alapján jelenleg is meghozhatnak a GMO-k egyéb növények között való nem szándékos előfordulásának elkerülésére, további intézkedéseket fogadjanak el az engedélyezett GMO-kkal kapcsolatban.

A fenti elvek alapján ezért a Bizottság úgy határozott, hogy jogalkotási javaslatot terjeszt elő az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely a 2001/18/EK irányelvnek rendelet formájában történő módosítására irányul, és célja, hogy lehetőséget biztosítson a tagállamoknak a területükön történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A Bizottság véleménye szerint ez az új megközelítés elengedhetetlen ahhoz, hogy megfelelő egyensúlyba kerüljön a tudományosan megalapozott egészségügyi és környezeti kockázatértékelésen alapuló uniós engedélyezési rendszer megtartását és annak szükségességét, hogy a tagállamok szabadon kezelhessék a GMO-k termesztése által felvetett nemzeti, regionális vagy helyi kérdéseket.

Ennek első lépéseként kerül sor az együtt-termesztésről szóló, jelenleg érvényben lévő (2003/556/EK) ajánlás felülvizsgálatára. Az új ajánlás jobban tükrözi majd a tagállamok azon lehetőségeit, hogy a hatályos jogszabályokkal összhangban intézkedéseket hozzanak a GMO-k hagyományos vagy biogazdálkodással termesztett növények közötti nem szándékos előfordulásának elkerülésére.

Második lépésként az Európai Parlament és a Tanács elé kerül elfogadásra az a jogalkotási javaslat, amely lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy bizonyos feltételek mellett egész területükön vagy egyes övezeteikben korlátozzák vagy megtiltsák az összes GMO-t vagy bizonyos GMO-kat. A javaslat elfogadásával a tagállamoknak lehetőségük nyílik arra, hogy szabadon, az engedélyezési eljárástól függetlenül kezelhessék a GMO-k termesztéséhez kapcsolódó nemzeti, regionális vagy helyi kérdéseket. Ezzel a megközelítéssel az uniós GMO-engedélyezési rendszer megmarad és a jövőben is alkalmazandó lesz, és a géntechnológiával módosított élelmiszerek, takarmányok és vetőmagok szabad forgalomba bocsátása és importja sem módosul; emellett a megközelítés várhatóan számos tagállam elvárásának tesz eleget, és az érintettek és a közvélemény támogatását is el fogja nyerni. A megközelítés összhangban áll a tagállamokban eddig megfigyelt GMO-termesztési gyakorlattal, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvével is. A köztes időszakban a Bizottság továbbra is a GMO-kra vonatkozó hatályos jogi keretet fogja alkalmazni. Ebben az összefüggésben és a 2001/18/EK irányelv 31. cikkével összhangban az irányelv végrehajtásáról szóló jelentéseiben a Bizottság különös figyelmet fordít majd a 26a. és 26b. cikk tekintetében szerzett tapasztalatokra.

E közlemény melléklete tartalmazza a GMO-knak a hagyományos és biogazdálkodással termesztett növények közötti nem szándékos előfordulásának

elkerülésére szolgáló nemzeti együtt-termesztési intézkedések kidolgozására vonatkozó iránymutatásokról szóló új ajánlást, továbbá a 2001/18/EK irányelvnek a tagállamoknak a területükön történő GMO-termesztés korlátozására, illetve megtiltására biztosított lehetőség tekintetében történő módosításáról szóló jogalkotási javaslatot.